Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (siódma izba)

z dnia 30 września 2016 r.*

Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 102 TFUE — Ustalenie przez organ zarządzający portem w Splicie stawek za usługi portowe w zakresie ruchu wewnętrznego na maksymalnym poziomie — Odrzucenie skargi do Komisji — Rozpatrzenie sprawy przez organ ochrony konkurencji państwa członkowskiego — Brak interesu Unii

W sprawie T-70/15

Trajektna luka Split d.d., z siedzibą w Splicie (Chorwacja), reprezentowana przez adwokatów M. Bauera, H.J. Freunda oraz S. Hankiewicz,

strona skarżąca,

przeciwko

Komisji Europejskiej, reprezentowanej przez C. Giolita, C. Urracę Caviedesa oraz I. Zaloguina, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

mającej za przedmiot skargę wniesioną w trybie art. 263 TFUE zmierzającą do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2014) 9236 final z dnia 28 listopada 2014 r. dotyczącej odrzucenia skargi do Komisji wniesionej przez skarżącą w przedmiocie naruszenia art. 102 TFUE przez organ zarządzający portem w Splicie oraz art. 102 i 106 TFUE przez Republikę Chorwacji lub organ zarządzający portem w Splicie (sprawa AT.40199 – port w Splicie),

SĄD (siódma izba),

obradujący w składzie: M. van der Woude, prezes, I. Ulloa Rubio (sprawozdawca) i A. Marcoulli, sędziowie,

sekretarz: E. Coulon,

wydaje następujący

* Język postępowania: angielski.

Wyrok [1]

Okoliczności powstania sporu […]

Postępowanie i żądania stron […]

Co do prawa

W przedmiocie właściwości Sądu […]

Co do istoty […]

W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego prawdopodobieństwa ustalenia naruszenia […]

26 Po drugie, ponieważ skarżąca podnosi, że Komisja nie może, w celu stwierdzenia braku interesu Unii, powoływać się na fakt, że właściwy organ krajowy rozpatrzył daną sprawę, uznając jednocześnie, że art. 13 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 nie znajdował zastosowania w niniejszej sprawie, należy przypomnieć, że przepis tego artykułu, podobnie jak całość przepisów tego rozporządzenia, dotyczy sytuacji, w których stosuje się art. 101 i 102 TFUE (wyrok z dnia 21 stycznia 2015 r., easyJet Airline/Komisja, T-355/13, EU:T:2015:36, pkt 43).

27 Komisja może w konsekwencji odrzucić skargę na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 jedynie w wypadku, gdy skarga ta była już przedmiotem badania w świetle norm prawa konkurencji Unii (wyrok z dnia 21 stycznia 2015 r., easyJet Airline/Komisja, T-355/13, EU:T:2015:36, pkt 44).

28 Niemniej jednak w niniejszej sprawie, wobec faktu, że strony są zgodne co do tego, iż właściwy organ krajowy zbadał sprawę wyłącznie w świetle chorwackiego prawa krajowego, należy wskazać, że w pkt 14 i 15 zaskarżonej decyzji Komisja ograniczyła się do potwierdzenia argumentu skarżącej przedstawionego w piśmie z dnia 19 sierpnia 2014 r., zgodnie z którym art. 13 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 nie znajduje zastosowania w sytuacjach, gdy właściwy organ krajowy wydaje decyzję wyłącznie na podstawie prawa krajowego.

29 Komisja słusznie uznała zatem w pkt 15 i 18 zaskarżonej decyzji, że art. 13 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 nie znajdował zastosowania w niniejszej sprawie. […]

33 Po trzecie, jeśli chodzi o argument skarżącej, jakoby właściwy organ krajowy nie zastosował prawa Unii oraz nie dokonał użytecznej oceny sytuacji, z jednej strony, jak zostało wskazane w pkt 30 powyżej – skarżąca nie kwestionuje faktu, że przepisy prawa krajowego będące podstawą jej skargi są równoznaczne z art. 101 i 102 TFUE. W konsekwencji należy uznać, że rozstrzygnięcie właściwego organu krajowego byłyby identyczne, gdyby organ ten przeprowadził analizę w świetle tych postanowień.

34 Z drugiej strony Komisja nie może być traktowana przez podmioty gospodarcze, które odniosły szkodę wskutek naruszenia reguł konkurencji, jako organ odwoławczy kompetentny w zakresie uchylania decyzji organów krajowych, które nie ustosunkowały się pozytywnie do ich skargi. Kontrola decyzji

1 — Poniżej zostały odtworzone jedynie te punkty wyroku, których publikację Sąd uznał za wskazaną.

organów ochrony konkurencji państw członkowskich należy bowiem wyłącznie do sądów krajowych pełniących podstawową funkcję w ramach stosowania reguł konkurencji Unii (zob. podobnie wyrok z dnia 21 stycznia 2015 r., easyJet Airline/Komisja, T-355/13, EU:T:2015:36, pkt 20).

[…]

W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego twierdzenia, jakoby sądy i organy krajowe były bardziej odpowiednie do rozpatrywania podniesionych zagadnień […]

52 Po trzecie, skarżąca twierdzi, że ponieważ Komisja, nie mając jeszcze żadnego doświadczenia, jeśli chodzi o możliwości chorwackich sądów krajowych w zakresie rozstrzygania tego rodzaju spraw z uwagi na fakt, że Republika Chorwacji jest stosunkowo nowym członkiem Unii, winna była zbadać sprawę w sposób bardziej dogłębny, tym bardziej że żaden sąd krajowy nie miał dotychczas sposobności zastosowania prawa konkurencji Unii.

53 Należy podkreślić, że Republika Chorwacji mogła przystąpić do Unii dopiero po spełnieniu kryteriów politycznych i gospodarczych oraz zobowiązań ciążących na państwach kandydujących do przystąpienia, określonych przez Radę Europejską na posiedzeniu w Kopenhadze (Dania) w dniach 21 i 22 czerwca 1993 r. Kryteria te wymagały od państw kandydackich w szczególności zdolności skutecznego stosowania zasad, norm i polityki składających się na całokształt przepisów prawa Unii.

54 Wobec tego zdolność sądów chorwackich do stosowania prawa Unii co do zasady nie powinna być kwestionowana.

55 Należy stwierdzić, że w niniejszej sprawie skarżąca nie przedstawiła żadnego konkretnego dowodu, który byłby w stanie wykazać niezdolność sądów chorwackich do oceny rozpatrywanej sytuacji. […]

W przedmiocie zarzutu trzeciego, dotyczącego wpływu na funkcjonowanie rynku wewnętrznego […]

W przedmiocie okoliczności, że do Komisji wpłynęły inne skargi dotyczące tej samej sprawy […]

W przedmiocie kosztów […]

Z powyższych względów

SĄD (siódma izba)

orzeka, co następuje:

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Trajektna luka Split d.d. zostaje obciążona kosztami postępowania.

Van der Woude Ulloa Rubio Marcoulli

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 30 września 2016 r.

Podpisy